

jeg strax aabnede Forhandlingerne her idag, nogenlunde maa have indeholdt det Svar, at jeg paa ingen Maade vilde kunne gaa ind derpaa eller slutte mig dertil. En lignende Tanke som det ærede kongevalgte Medlems fremkom jo tildels ogsaa i den udsørlige Udtalelse, vi hørte af den ærede 1ste Landsthingsmand for 9de Kreds (Rasmussen) — det forekommer mig idetmindste, at han tildels udtalte en lignende Tanke, og jeg skal derfor med Hensyn hertil dog endnu tillade mig nogle faa Bemærkninger.

Naar det blev forudsat fra de nævnte ærede Medlemmers Side, at man maatte kunne komme ud over Spørgsmaalet om de kirkelige Indtægters Inddragelse i Statskassen, og at Spørgsmaalet herom ikke skulde være det egentlige og væsentlige eller afgjørende Tvistepunkt i Sagen, saa maa jeg tilstaa, at jeg ikke kan slutte mig til denne Opfattelse efter det Indtryk, som jeg har modtaget af de Forhandlinger, der derom have fundet Sted i det andet Thing. Ja, dersom det virkelig var saa — hvad den ærede Landsthingsmand for 9de Kreds udtryffeligt udtalte som sin Mening —, at det var klart, at der ikke kunde være Spørgsmaal om, at man ved en saadan Ordning vilde vinde Noget for Statskassen, men at man tværtimod, som han udtrykte sig, snarere maatte være forberedt paa at komme til at slyde dygtig til til de kirkelige Formaal, og dersom det virkelig var Noget, som blev erkjendt fra alle Sider, saa tror jeg, at det vistnok ogsaa i meget høt Grad vilde gjøre det lettere at faa dem, der ere derimod, til at gaa ind paa Forestillingen om at bevare de heromhandlede Midler som en særlig Fond. Men dette er jo ingenlunde Tilfældet. Det ærede Medlem vil jo have set af Forhandlingerne i det andet Thing, at man der har foretaget en Opgjørelse af de paagjældende Indtægters Beløb, hvorved der er fremkommet endog et meget betydeligt Overskud. Og naaget der nu ganske vist i denne Opgjørelse var flere mindre rigtige eller tildels ligefrem urigtige Punkter, saa er Folkethinget dog allsaa tydelig nok — idet det forudsatte, at man overhovedet kunde nedstemme Forordningerne til Geistlighedens Rønning, saa-

ledes som man i Lovforslaget, som det nu foreligger, har gjort — gaaet ud fra, at der vilde kunne fremkomme et ikke ringe Overskud, om hvis Anvendelse der da kunde blive Spørgsmaal. Jeg tror derfor, at den af de ærede tvende Medlemmer forudsatte Opgivelse af dette Punkt maatte dog vilde være af de Ting, som det vilde frembyde de største Vanskeligheder at opnaa. Jeg antager dog paa den anden Side paa ingen Maade — det Modsatte bekræftes af flere Omstændigheder, — at de, der i Folkethinget stemte for den for Diebliffet vedtagne Ordning af Sagen ubetinget skulde være saa faste paa dette Punkt, at de aldeles ikke skulde kunne gaa over til en Ordning, som den, der væsentligt er fulgt i Regjeringsforslaget og som var medoptagen i det tidligere omtalte Mindretals Forslag. Men der staar jo saa endda det andet Hovedpunkt tilbage, nemlig Spørgsmaalet om selve Rønningerne til Geistligheden. I saa Henseende udtalte jeg jo nu allerede i Begyndelsen af dette Møde, at jeg vilde anse det for meget uheldigt og meget sørgeligt, om man vilde gaa ind paa en saadan Forandring deri, som den, der er vedtagen i det andet Thing. Jeg skal imidlertid tillade mig endnu i nogle Diebliffe at dvæle herved.

Det forekommer mig virkelig i og for sig ganske besynderligt, at der kan være en saadan Iver hos den lovgivende Forsamling efter netop nu at faa gjort den Forandring at faa alle de geistlige Embedsmænd satte paa fast Rønning. Saadanne Rønningbestemmelser kunne jo maatte have deres Behageligheder for en lovgivende Forsamling, men det forekommer mig dog, at de have overveiende Ubehageligheder. Og naar der maa siges for Godtgjørelsen til visse Personer, der have med et offentligt Hverv at gjøre, allerede at eksistere en Ordning og en Form, som maa anses for nogenlunde hensigtsmæssig og billig, saa forekommer det mig derfor, navnlig naar man ikke tror derved at kunne vinde noget Beløb, som sagt at være i og for sig besynderligt absolut at ville modsætte sig enhver Ordning, som ikke gaar ud paa at tilvejebringe en total Reform i de paagjældende